

قرآن نور است

قرآن یک سفره‌ای است که انداخته شده است برای همه طبقات، یعنی یک زبانی دارد که این زبان هم زبان عامه مردم است و هم زبان فلاسفه است و هم زبان عرفای اصطلاحی است و هم زبان اهل معرفت به حسب واقع.

(صحیفه امام خمینی، جلد ۱۴، ص ۴۰۸-۴۰۹)

مادامی که انسان در حجاب خود هست نمی‌تواند این قرآن را که نور است و به حسب فرمایش خود قرآن نور است، نور را کسانی که در حجاب هستند و پشت حجاب‌های زیاد هستند نمی‌توانند ادراک کنند، گمان می‌کنند که می‌توانند لکن نمی‌توانند، تا انسان از حجاب بسیار ظلمانی خود خارج نشود، تا گرفتار هواهای نفسانی است. تا گرفتار خودبینی هاست، تا گرفتار چیزهایی است که در باطن نفس خود ایجاد کرده است از ظلماتی که بعضیها فوق بعض است لیاقت پیدا نمی‌کند [انسان] که این نور الهی در قلب او منعکس بشود. کسانی که بخواهند قرآن را بفهمند و محتوای قرآن را، نه صورت نازل کوچکش را، محتوای قرآن را بفهمند و طوری باشد که هر چه قرائت کنند بالا بروند و هر چه قرائت کنند به مبدأ نور و مبدأ اعلیٰ نزدیک شوند این نمی‌شود الا این که حجاب‌ها برداشته بشود. و «تو خود حجاب خودی» باید از میان برداری این حجاب را تا بتوانی این نور را به آنطور که هست و انسان لایق است برای ادراک او، ادراک کند.

(همان، ج ۱۴، ص ۳۸۸-۳۸۹)

